

מדינת ישראל
משרד החקלאות

להלן לוח המחירים המוסכם

ל" 9.5.76 - 14.5.76

במסגרת ההוזלות בחנויות השרשרת של הסופרסל והסופרמרקט וחנויות פרטיות שהצטרפו למבצע.

ל צ ר כ ו
ל"י הק"ג

- 5.30
- 1.80
- 1.90
- 1.40
- 3.20
- 3.50
- 1.30
- 1.60
- 4.00

י ר ק ו ת

- עגבניות מעולות
- גזר
- קישואים כהירים
- כרוב לבן
- תפוא"ד חדשים
- תפוא"ד באריזה של 2 ק"ג
- בצל יבש מסוג מעולה
- בצל יבש ארוז בשקות
- מלונים

פ י ר ו ת

- גרנד אלבסנדר גודל 5.5
- זהוב גודל 6
- יונתן
- אנשים ספרונה גודל 5
- אנשים ספרונה גודל 5.5
- כננות
- ולנסיה
- אשכוליות — באריות יצוא
- לימונים

ע ו פ ו ת

- פטמים קפואים בשקות שקופות
- מיני עוף (עד 1.1 ק"ג העוף)
- גודל 1 (עד 1.4 ק"ג העוף)
- גודל 2 (עד 1.6 ק"ג העוף)
- גודל 3 (מעל 1.6 ק"ג העוף)

ד ג י מ

9.50

כסיף

השבוע בהגרלת כדור הזהב של חפעל הפיס

פרס ראשון 500,000 ל"י

פרס כדור הזהב 100,000 ל"י

פרס ראשון עשוי להצטבר ל: 600,000 ל"י

ביום ה' אחרי מבט לחדשות בטלוויזיה, תוצאות ההגרלה

(המשך מעמוד 43)
אבל המצרים חרדו אז מהיות "אויב סביר" והתמוטטו. זהו הייסוס היחיד לכך, שהג'יראדי הפך זירת ניצחון לחטיבה 7, תחת שייעשה בתיקבורת שלה.

הקרב של יאנוש

ב ימים הרחוקים של 1970, שעה ש"צה"ל היה שרוי עדיין בעיצומה של אורגנית ההערכה-העצמית, ניסיתי להראות כי קרב הג'יראדי היה כישלון מביש, לא הצלחה מבריקה. לצורך זה הצעתי, שבמ קום המצרים נמסר בג'יראדי צבא טוב יותר, ניהס לו איתנות ויכולת טקטית "אירופיים" מקובלים — ואז נבחן את התקפת חטיבה 7 עליו.

אני שב ומציע מיבחן זה גם לגבי אותם מעללים של יחידות טנקים במילחמה האחרונה, אשר "מוכיחים" כביכול, כי הטנק נשאר כלי-יכול וזי יחידות-טנקים מסוג לוח לבצע גם משימות שאינן "טנקאיות" באופיין, ואשר, לפי ה"ספר" מוטב שיוטלו על יחידות שציקרן ח"ר, בסיוע ארטילרי לריה.

מפציפות כוונתי בעיקר ללחימת חטיבה 7 ברמת-הגולן, אשר החזיק

על צה"ל ללמוד שהתקפה של פר משתולל והגנה של פרד עיקש הן פרימיטיביות

קה את הגיזרה הצפונית, כלי לוחי תר עד שטח, באמצעות טנקים בדי

כעוצבה, לחמה חטיבה 7 במילחמה הי אחרונה טוב יותר מאשר ביוני 1967, בעי קר משום שאיכות הפיקוד, השליטה והי מנהיגות של מפקדה, בבלית, ולאחר-מכן במעבר הכימעי-מידי למיתקפה, היתה גבוהה מזו של קודמה, בששת-הימים, גם אין ספק כי יאנוש השכיל להפיק את המי רב מן האמצעים שלרשותו — "המרב" משמע, במיגבלות ההכשרה שקיבלו הוא ואנשיו למילחמה ומושגי ואורח-הלחימה, אשר הוטמעו במ ושלפיהם פעלו.

אולם לחימת חטיבה 7 ביום-הכני פורים ראוייה לשבחיים כמיקרה פרי טי, ועדיפי המיבחן הסובייקטיבי של "שם ואז". מבחינה אובייקטיבית בית — דהיינו, עדיפי קנייה-מורה של "המעשה (הטאקטי) הנכון" — יש לראות את קרביה-כלימה של החטיבה כשגיאה עקרונית גדולה, אשר אוי לנו אם נחזור עליה.

כתולדת, מנטאליות הג'יראדי" ומה ש עשתה במבנה הכוחות ותפיסת-הלחימה, הוטלה על חטיבה 7, באוקטובר 1973, משי מת-הגנה סטטית בשטח גיבעי — שהיא בבירור, משימה אופיינית לחי"ר, בסיוע ארטילריה. שגיאה עקרונית זו לא עלתה במחיר השמדת החטיבה או הבסתה, רק מפני ששגיאות האויב היו חמורות יותר (למזכותנו, הייבכים אנו לקבל כי וודאי שהפורים למדו את הקקח ההשוואתי בין כישלונם הכבדור וי בין ההצלחות המצוינות היחסיות. רק את עצמנו נרמה אם נניח, כי ככל מילחמה עתידה ישוכו הסורים וישנו דמיון עם הטנק דבדו, ודא ישגרו קדימה — יחד עם הטנקים, או לפניהם — המון חי"ר, המאמן, והמצוייד היטב, כמו זה המצרי, ללחום בטנקים).

איוול פעלו הסורים ביום-הכיפורים בי נוסח צבא המצרי, לא היתה חטיבה 7 מסור גלת להגשים את היוצא-מן-הכלל, ולבי צע הגנה סטטית, "חי"רית" מובהקת. בי אמצעות טנקים בלבד; אלא יחידותיה שי היו חסרות יכולת הולמת ללחימה בחי"ר רווייה-נ"ט העולה עליהן, היו נהדפות על ידיו או נשמדות, כריעותיהן בדרום, בי מצבים דומים.

כך, בעוד יחידות ועוצבות חי"ר שלמות שלנו — ובתוכן כמדומני, עם החי"ר האורי גני (חרמ"ש) של "שבע" גופא — חובק ידיים בעורף, לחמו הטנקים לברם בחזית;

אך לא כטנקים, אלא כבונקרים לכל דבר, השתולים במקומם, או הנעים מדי-פעם מע עמדה לעמדה.

מדאיגה לא פחות העובדה, שחטיבה 7 החזיקה מעמד ובלמה את הסורים לא מפני שגילתה יכולת טאקטית עדיפה, תוך תימרון הכוח ותיכסוס (מלווה בנטילת סיר כונוס-מחושבים סבירים) לשם השגת עמי דתי-תרון וניצולה, אלא בעיקר בגלל איתי נותה העיקשת יותר, ועליונותם המיקצור עית, של אנשי-הצוותים ושל המפקדים הי נמוכים, מובן, אין ניתן כלל להגנים בחשיי בות תכונות אלה, וגם ברור שלעתים תלוי בהן הכל.

אבל, לאחר 28 שנים של דיבורים על איכות במקום-יכמות, אכן הגיעה העת שצה"ל ילמד כי התי קפה, שכוחה, "הלם" נוסח פר משי תולד, כמו הגנה שאין בה אדא עמידה לדא-תזוזה על מקומנו, מעי שה פרד עיקש, הינו התגלמות הפרימיטיביות כניהול מיכעעים, ומעידות על עקרות בחשיבה ובי כושר-הכיצוע הטאקטיים; כלומר, על מצביאות, שאיכותה המיקצור עית איננה מספקת.

המיגרעות נובעות זו מזו, ומניחות הא חת את ריעותיה: ה"טאנקומאניה" ניוונה את החי"ר ואת הטאקטיקה. החי"ר, שהפך אימפוטנט, לא היה מסוגל לקחת חלק של ממש בלחימה, ובמיוחד לא נגד שריון אויב. הגנה, בימינו, ובתנאים כשלנו, היא בראש ובראשונה הגנה-ג"ט; ומשמע, שי החי"ר (של יוסי-הכיפורים) לא היה כלל מסוגל להשתתף בעילות בהגנה הרמה, וי בוודאי לא לשאת בה. לכן נפל עומס ה-י לימה על הטנקים — ועליהם כימעט לבדם; כיוון שהושקעו הטנקים בהגנה כולם ומן ההתחלה, לא ניתן היה לרכוס ולהפעילם להנחת מכות-נגד, שביצוען הוא תפקידם הייעודי של הטנקים במיסגרת קרביה-הגנה.

היעדר יכולת למכות-נגד גרם, מצידו, שההגנה תהיה קשיחה ותתבטא כולה רק בהחזקה נוקשה, "עד הכדור האחרון", בי תוואי-שטח שונים; והגנה כזו, שבה נשי חקים שני הצדדים ומנצח זה שנשחק פחות, היא המועילה והמתאימה יותר לצד הנגר נה מעדיפות כמותית — והפחות רגיש לאבידות, במיקרה זה, הטיחו הסורים בי עיוורון גלי-טנקים בחומה הבצורה של "שבע" ואיפשרו לה לשחוק אותם באופן כה יסודי, עד שהאובדן עבר את גבול אפשרויותיהם וביטל את יתרונם הכמותי ההתחלתי. אבל היה זה, כמאמר הבריטים, "גילוח קרוב לעור". חטיבה 7 ניצלה וגם ניצחה, רק בעור-שיניה.

לכן, עמידת "שבע" בין הרי-חרמונית וקוניטרה ל לא הוכיחה שטנקים יעילים וי מתאימים להגנה סטטית יותר מחיל-רגלים, אלא רק שהסורים שגו; ושרק ניצול שגיאתם — באמצעות כל המעלות שמינו בלחימת החטיבה — הוא שאיפשר לנו, בזו הפעם, לסיים בהצלחה קרב, אשר לפי ה"ספר" צריך היה להסתיים במפלתנו הניצחת.

אולם אין הניסים, או המזל הי טוב, כפיס טוב, להשתית עליו את לימוד הקקחים לעתיד. לצורך מסי קנות בתחומי בניית-הכוחות ותי-

הטנקים ממשיך להילחם כאשר החייל הרגלי מגיע לגבול יכולתו

קון תורת-הלחימה מוטב שנחשב את קרביה-כלימה של "שבע" ביום-הכיפורים כמפדה, ילידת עיונותים קודמים ושגיאות מהותיות שלנו.

את הדברים הללו צריך שנרחיב על כל פרשת מערכות הצפון ביום-הכיפורים ועל ליקחיהן, רבים מדי מתעלמים, לנוחיותם. מן השגיאות הסוריות, ומכך שבמילחמה הבאה הן לא תישנינה, שני הצדדים טעו בהסתמכם יותר מדי על הטנק, אנו גברנו, כי הטנקיסטים שלנו טובים מן הסוריים. בכל מילחמה עתידית תיוודע לתכונתי יתרון זו חשיבות רבה ביותר — אך ודאי שלא יהיה בה, כשלעצמה, די. אין מדובר